

Papa Francesc: "El beat Àlvar del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que ens refiem del Senyor"

El Papa Francesc ha enviat una carta al prelat de l'Opus Dei, Xavier Echevarría, amb motiu de la beatificació. Destaca que el beat Àlvar del Portillo "ens ensenya que la senzillesa i la vida quotidiana són camins segurs de santedat". L'ha llegit durant la cerimònia el vicari general de l'Opus Dei, Fernando Ocáriz.

27/09/2014

Vaticà, 16 de juny de 2014

A Mons. Xavier Echevarría Rodríguez

Prelat de l'*Opus Dei*

Benvolgut germà,

La beatificació del servent de Déu Àlvar del Portillo, col·laborador fidel i primer successor de sant Josepmaria al capdavant de l'*Opus Dei*, representa un moment d'especial alegria per a tots els fidels d'aquesta Prelatura, i també per a tu, que durant tant de temps vas ser testimoni del seu amor a Déu i als altres, de la seva fidelitat a l'Església i a la seva vocació. També jo desitjo unir-me a la vostra joia i donar gràcies a Déu que embelleix el rostre de l'Església amb la santedat dels seus fills.

La seva beatificació tindrà lloc a Madrid, la ciutat en què va néixer i en què va passar la seva infantesa i joventut, amb una existència forjada en la senzillesa de la vida familiar, en l'amistat i en el servei als altres, com quan anava a les barriades per a ajudar en la formació humana i cristiana de tantes persones necessitades. I allí va tenir lloc sobretot l'esdeveniment que va segellar definitivament el rumb de la seva vida: l'encontre amb sant Josepmaria Escrivà, de qui va aprendre a enamorar-se cada dia més de Crist. Sí, enamorar-se de Crist. Aquest és el camí de santedat que ha de recórrer tot cristià: deixar-se estimar pel Senyor, obrir el cor a l'amor i permetre que sigui ell qui guiï la nostra vida.

M'agrada recordar la jaculatòria que el servent de Déu acostumava a repetir sovint, especialment en les celebracions i aniversaris personals:

"gràcies, perdó, ajuda'm més!". Són paraules que ens apropen a la realitat de la seva vida interior i del seu tracte amb el Senyor, i que poden ajudar-nos també a nosaltres a donar un nou impuls a la nostra pròpia vida cristiana.

En primer lloc, *gràcies*. És la reacció immediata i espontània que l'ànima sent davant la bondat de Déu. No pot ser d'una altra manera. Ell sempre ens precedeix. Per molt que ens esforcem, el seu amor sempre arriba abans, ens toca i acaricia primer, ens *primereja*. Àlvar del Portillo era conscient dels abundants dons que Déu li havia concedit, i donava gràcies a Déu per aquesta manifestació d'amor patern. Però no es va quedar aquí; el reconeixement de l'amor del Senyor va despertar en el seu cor desigs de seguir-lo amb un lliurament i una generositat més plens, i a viure una vida d'humil servei als altres. Era especialment

destacat el seu amor a l'Església,
esposa de Crist, a la qual va servir
amb un cor després de tot interès
mundà, lluny de la discòrdia,
acollidor amb tothom i cercant
sempre el que és positiu en els altres;
el que uneix, el que construeix. Mai
una queixa o crítica, ni tan sols en
moments especialment difícils, sinó
que, com havia après de sant
Josepmaria, responia sempre amb
l'oració, el perdó, la comprensió, la
caritat sincera.

Perdó. Sovint confessava que es veia
davant Déu amb les mans buides,
incapaç de respondre amb tanta
generositat. Però la confessió de la
pobresa humana no és fruit de la
desesperança, sinó d'un confiat
abandonament en Déu que és Pare.
És obrir-se a la seva misericòrdia, al
seu amor capaç de regenerar la
nostra vida. Un amor que no humilia,
ni enfonsa en l'abisme de la culpa,
sinó que ens abraça, ens aixeca de la

nostra prostració i ens fa caminar amb més determinació i alegria. El servent de Déu sabia de la necessitat que tenim de la misericòrdia divina i va dedicar moltes energies personals a animar les persones que tractava a apropar-se al sagrament de la confessió, sagrament de l'alegria. Que important és sentir la tendresa de l'amor de Déu i descobrir que encara hi ha temps per a estimar.

Ajuda'm més. Sí, el Senyor no ens abandona mai, sempre és al nostre costat, camina amb nosaltres i cada dia espera de nosaltres un nou amor. La seva gràcia no ens mancarà, i amb el seu ajut podem dur el seu nom a tot el món. En el cor del nou beat batejava l'afany de dur la Bona Nova a tots els cors. Així va recórrer molts països fomentant projectes d'evangelització, sense posar esment en les dificultats, mogut per l'amor a Déu i als germans. El qui està molt ficat en Déu sap estar molt a prop

dels homes. La primera condició per anunciar-los Crist és estimar-los, perquè Crist ja els estima abans. Cal sortir dels nostres egoismes i comoditats i anar a l'encontre dels nostres germans. Allà ens espera el Senyor. No podem quedar-nos amb la fe per a nosaltres mateixos, és un do que hem rebut per a donar-lo i compartir-lo amb els altres.

Gràcies, perdó, ajuda'm! En aquestes paraules s'expressa la tensió d'una existència centrada en Déu. D'algú que ha estat tocat per l'Amor més gran i viu totalment d'aquest amor. D'algú que, tot i experimentar les seves flaqueses i límits humans, confia en la misericòrdia del Senyor i vol que tots els homes, els seus germans, l'experimentin també.

Benvolgut germà, el beat Àlvar del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que ens refiem del Senyor, que ell és el nostre germà, el

nostre amic que mai no ens defrauda i que sempre és al nostre costat. Ens anima a no tenir por d'anar a contracorrent i de patir per anunciar l'Evangeli. Ens ensenya que en la senzillesa i quotidianitat de la nostra vida podem trobar un camí segur de santedat.

Demano, per favor, a tots els fidels de la Prelatura, sacerdots i laics, així com a tots els qui participen de les seves activitats, que preguin per mi, alhora que imparteixo la Benedicció Apostòlica.

Que Jesús els beneeixi i que la Verge Santa els cuidi.

Fraternalment,

francesc-el-beat-alvaro-del-portillo-ens-
envia-un-missatge-molt-clar-ens-diu-
que-ens-refiem-del-senyor/ (08/08/2025)